

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

14.6.2010

B7-0355/2010

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

nõukogu ja komisjoni avalduste alusel
vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2
Vajadus tugevdada majanduse juhtimist

Guy Verhofstadt, Lena Ek
fraktsioon ALDE nimel

RE\820495ET.doc

PE441.937v01-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

Euroopa Parlamendi resolutsioon vajaduse kohta tugevdada majanduse juhtimist

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse 11. veebruaril 2010 toimunud Euroopa Ülemkogu mitteametlikku kohtumist;
 - võttes arvesse komisjoni algatatud EL 2020 käsitlevat avalikku arutelu ja selle tulemusi (SEK(2010)116);
 - võttes arvesse komisjoni teostatud Lissaboni strateegia hindamist (SEC (2010) 114);
 - võttes arvesse Euroopa Ülemkogu dokumenti „Seitse meetet Euroopa majanduskasvu ja tööhõive strateegia elluviimiseks“;
 - võttes arvesse parlamendi 10. märtsi 2010. aasta resolutsiooni EL 2020 kohta;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et ELi 2020. aasta strateegia peaks edendama majanduskasvu ja looma töökohti, samas kujutavad SKP 4%-line vähenemine, tööstustoodangu kahanemine ning kokku üle 23 miljoni töötu mehe ja naise endast suurt sotsiaalset ja majanduslikku probleemi;
- B. arvestades, et praegune finantskriis teatavates Euroopa Liidu liikmesriikides oleks jäänud olemata, kui liikmesriigid oleksid järginud stabiilsuse ja kasvu pakti reegleid;
- C. arvestades, et liikmesriigid peaksid parandama majandustulemusi struktuurireformide teostamisega, et vähendada riiklike kulutusi ja bürokraatiat, suurendada kodanike omavastutust, julgustada ettevõtlust ja innovatsiooni, muuta seadusandlus VKE-sõbralikumaks ning anda inimestele võimalus kasutada oma potentsiaali maksimaalselt ära, selle asemel et sõltuda sotsiaalhoolekandest,

Euroopa finantsstabiilsusmehhanism kui oluline esimene samm euroala stabiilsuse tagamiseks

1. on arvamusel, et 9. mail sõlmitud kokkulepe Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi loomise kohta, mille eesmärk on aidata nii euroalasse kuuluvaid kui ka sellest välja jäävaid finantsraskustes riike, on murdeline hetk Euroopa ajaloos, kuid avaldab kahetsust, et Euroopa poliitikakujundajad on kaotanud kuid ning miljardeid eurosid, kuna nad ei võtnud otsustavaid meetmeid varem;
2. on arvamusel, et see on oluline esimene samm, mis annab Euroopa Liidu rahapoliitikale vastupidava ja jätkusuutliku raamistiku; usub, et selle kava edu sõltub olulisel määral sellest, kas finantsraskustes liikmesriigid suudavad oma tööturgu reformida, korrastada

pangandussektori, suurendada tootlikkust ja kiirendada fiskaalvaldkonnas tehtavaid kohandusi;

3. tuletab komisjonile ja liikmesriikidele meelde, et Euroopa Parlament peab andma oma heakskiidu, kui komisjon ja nõukogu soovivad kaasata päästefondi jaoks vahendeid rahvusvahelistel kapitaliturgudel;
4. toonitab, et hiljutised sündmused on näidanud, et euroala vajab julgemat majanduse juhtimist; toonitab, et rahapoliitika sammas ilma sotsiaalmajandusliku sambata on määratud läbikukkumisele;

Euroopa Liit peab olema tulevasteks kriisideks paremini valmistunud

5. väljendab rahulolu komisjoni ettepanekuga, mis käsitleb euroala juhtimise tugevdamist keskmises ja pikemas perspektiivis, et vältida praeguse rahakriisi kordumist;
6. nõuab tungivalt, et komisjon kehtestaks euroalal sanktsioonide süsteemi (nt rikkujate avalikustamine ja häbistamine, hääletusõiguse äravõtmine, vähendatud toetused struktuurifondidest ja rahatrahvid), et sundida liikmesriike stabiilsuse ja kasvu pakti reegleid järgima;
7. nõuab nn Euroopa Valuutafondi (EMF) loomist, kuhu euroala riigid teeksid sissemakseid vastavalt oma SKP suurusele ning rahatrahvidena, mis määratakse ülemäärase riigivõla ja eelarve puudujäägi põhjal; kõik liikmesriigid võiksid EMFi rahalisi vahendeid kasutada selle summa ulatuses, mis nad varem on sinna kandnud; kui mõnel riigil peaks aga olema vaja täiendavaid vahendeid või tagatisi, peaks ta nõustuma temale kohandatud reformikavaga, mille üle teostaks järelevalvet Euroopa Komisjon;
8. on seisukohal, et euroala vajab ühist eurovõlakirjade turgu, et vähendada tootluse vahet võrdlusaluste võlakirjade vahel ning lihtsustada liikmesriikide juurdepääsu rahalistele vahenditele; toonitab, et paljud riigid peavad korrastama oma fiskaalvaldkonna ning vähendama olulisel määral eelarvepuudujääki ja riigivõlga;
9. toonitab, et EUROSTATi volitusi tuleks suurendada; on arvamusel, et avatud ja läbipaistev statistiline teave peaks olema struktuurifondidele juurdepääsu eeltingimus;
10. rõhutab, et on vaja Euroopa järelevalveasutust mikro- ja makrotasandi usaldatavusjärelevalve valdkonnas, kes tagaks tulemusliku järelevalve;
11. kutsub komisjoni üles lihtsustama rahaliste vahendite eraldamist ning tegema need kättesaadavaks lühema aja jooksul, et lahendada paremini kriisiolukorda;

Euroopa 2020. aasta strateegia juhtimisstruktuur on liiga nõrk

12. usub, et praegune Euroopa 2020. aasta strateegia peaks olema julgem ja tagama selle, et seda ei tabaks sama saatus mis ebaõnnestunud Lissaboni strateegiat, mis kukkus läbi nõrga juhtimisstruktuuri ning aruandluskohustuse, keskse eesmärgi ja läbipaistvuse puudumise tõttu;

13. mõistab seetõttu sügavalt hukka asjaolu, et komisjon ja nõukogu ei ole tugevdanud Euroopa 2020. aasta strateegia juhtimisstruktuuri, kuigi Euroopa Parlament nõudis seda tungivalt oma 10. märtsi 2010. aasta resolutsioonis EL 2020 kohta;
14. toonitab taas, et avatud koordineerimise meetod majanduspoliitika valdkonnas on läbi kukkunud ning see tuleks asendada siduvate meetmetega;
15. on arvamisel, et liikmesriigid peaksid tihedas koostöös komisjoniga koostama riiklikud tegevuskavad, järgides Euroopa lähenemiseeskirju ning kohaldades maksimum- ja miinimumväärtusi oma majanduse teatavate makromajanduslike aspektide suhtes; need lähenemiseeskirjad peaks koostama komisjon ja need peaks vastu võtma Euroopa Ülemkogu;
16. nõuab tungivalt, et komisjon kasutaks oma algatusõigust ning esitaks majanduse elavdamise majandusstrateegia, mille aluseks oleksid peamiselt ELi vahendeid ja mitte üksnes valitsustevahelised algatused;
17. usub, et tõeline majanduse juhtimine tähendab seda, et komisjonile antakse juhtimises nõuetekohane ja suurem vastutus, mis võimaldaks tal kasutada nii olemasolevaid vahendeid kui uusi vahendeid, mis on ette nähtud Lissaboni lepinguga, näiteks selle artiklitega 121, 122, 136, 172, 173 ja 194, millega komisjonile antakse ülesanne kooskõlastada reformikavu, meetmeid ja luua ühine strateegia;
18. nõuab tungivalt, et Euroopa Ülemkogu ja komisjon kohaldaksid nn piitsa ja prääniku lähenemisviisi ning kasutaksid vastavusmehhanisme aluslepingu artikli 136 raames, näiteks majanduslikke stiimuleid (nt täiendavad ELi vahendid) ja mõjutusvahendeid, mille eesmärk on toetada tõhustatud ELi majanduse juhtimist ning eelkõige tõhustatud juhtimist ELi 2020. aasta strateegia raames;

ELi eelarve ei ole sama ambitsioonikas kui komisjoni teatis Euroopa 2020 kohta

19. toonitab, et parlament ei kiida 2011. aasta eelarve projekti heaks, kui see ei kajasta Euroopa 2020. aasta strateegias esitatud ambitsioonikust; mõistab hukka asjaolu, et Euroopa 2020. aasta strateegia juhtprogrammidele ei eraldata 2011. aasta eelarve projektis piisavalt vahendeid; palub komisjonil selgitada seost eelarveridade ja nendega seotud ELi 2020. aasta strateegia konkreetsete eesmärkide vahel;
20. kutsub komisjoni üles esitama juunis mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamise käigus ettepanekut ELi eelarve ambitsioonikaks uuendamiseks, et suurendada Euroopa 2020. aasta strateegia õnnestumiseks vajalikku ambitsioonikust;

Parlament kasutab kõiki olemasolevaid vahendeid Euroopa 2020. aasta strateegia tugevdamiseks

21. mõistab hukka asjaolu, et ei komisjon ega nõukogu ei ole näidanud üles suuremat tahtet teha Euroopa 2020. aasta strateegia õnnestumise nimel tihedamat koostööd parlamendiga;

22. toonitab, et parlament teeb otsuse tööhõivesuuniste kohta pärast seda, kui ta on saanud rahuldava vastuse Euroopa 2020. aasta strateegia juhtimisstruktuuri ja eelarveraamistiku kohta;
23. toonitab, et komisjoni iga-aastased poliitilised soovitused ja hoiatused selle kohta, kuidas liikmesriigid täidavad Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärgid, peaksid olema Euroopa Ülemkogu otsuste alus; neid aruandeid tuleks arutada parlamendis enne Euroopa Ülemkogu arutelusid;
24. on seisukohal, et majanduspoliitika üldsuunised ning riigipõhised soovitused peavad olema piisavalt üksikasjalikud, et avaldada tõelist mõju;
25. ootab, et nõukogu ja komisjon konsulteerivad parlamendiga majanduspoliitika üldsuuniste küsimuses; usub, et majanduspoliitika üldsuunistes tuleks keskenduda poliitilistele soovitustele, mis käsitlevad nii makro- kui ka mikromajanduse arengut liidus tervikuna ja liikmesriigiti, ning et erilist tähelepanu tuleks pöörata struktuurireformidele, mis edendavad kasvu keskmises ja pikaajalises perspektiivis;
26. toonitab, kui oluline on tugevam seos stabiilsuse ja kasvu pakti vahendite ning riiklike reformikavade vahel nende ajalises mõttes sidusal esitamisel, sealhulgas riikide eelarvete parem võrreldavus eri liiki kulutuste osas;
27. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon Euroopa Ülemkogule ja komisjonile.